

er beſtemt for Menige og Undercorporaler, naar de have ligget længere inde end 6 Maaneber. Der var for diſſe i Lovforlaget, ſaaledes ſom det hidtil var vedtaget af begge Thing, beſtemt et dagligt Tillæg af 4 ſ, og det blev da af Fleertallet foreſlaaet nebfat til 2 ſ om Dagen. Alſaa bliver Lønnen for den menige Solbat 22 ſ for de første 6 Maaneber og ſenere 24 ſ, for Undercorporaler 26 ſ daglig i de første 6 Maaneber og derefter 28 ſ. — 3 Forbindiſſe med diſſe Forandringer i § 1 forekom det naturligt, at § 32 maatte undergaae en Forandring. Det var maaffee nærmest en Overſeelfe, at det ikke tidligere var ſkæet. Naar man nemlig har forhyet den daglige Løn med 2 ſ, fordi man meente, at dette Bidrag ikke kunde undværes til Opholdet, ſaa er det naturligt, at, naar Opholdet nydes gjenſiden Naturlforpleining eller fuld Koſt, dette Tillæg da ogſaa ſaaer ſin Indffyhde med Henſyn til det Afdrag, ſom herfor ſkal ſkee i Penſgelønne, og det er derfor foreſlaaet, at i § 32 ſkal 8 ſ forandres til 10 ſ og 12 ſ forandres til 14 ſ. Hvilken Indffyhde dette Sidſte vil have i ſinantſiel Henſeende, kan jo naturligviis ikke med nogen Beſtemthed ſiges; under normale Forhold vil det ikke være af ſtor Betydning, fordi der ordentligviis ikke præſteres Naturlforpleining eller fuld Koſt, men i Krigſtid vil det være af meget ſtor Betydning. Hvad angaaer Betydningen af de i ſelve § 1 foreſlaaede Forandringer, da ville vi efter de Oplyſninger, ſom den ærede Krigsminiſter har været ſaa god at forſyne Fællesudvalget med, kunne ſige, at den Forandring i Satſerne, der nu er bragt i Forſlag fra Fleertallets Side, vil bringe en forøget Udgift udover det, Landſthinget tidligere har vedtaget, af ca. 35,000 Rd., medens Forøgelfen, ſaaledes ſom Folkethinget havde vedtaget Loven, vilde have været ca. 51,000 Rd. Det er den ſinantſielle Side af Sagen. — Hvad angaaer § 13, da foreligder der om dette Punkt ikke fra Fleertallets Side nogen Indſtilling til dette Thing. Man har nemlig med Henſyn til denne Paragraph ſamlet ſig om at lade det blive ſaaledes, ſom det tidligere var vedtaget i Landſthinget, alſaa at de 3 Afdelinger af Oberſter, der lønnes hver med ſin Satſ, ſkulde være eens ſtore, og

ikke, ſaaledes ſom Folkethinget havde villet, den lavest lønne Afdeling være ligefaa ſtor ſom de to høiere lønne tilſammen.

Da ſamtliche Landſthingets Delegerede have været enige om dette ſom ogſaa om det øvrige af Fleertallets Indſtilling, antager jeg ikke, at der kan være Spørgſmaal om, at man her i Thinget ſkulde ville følge Mindretallets afvigende Anffueſe. Den eneſte Tvivl maatte være den, om man fandt tilſtrækkelig Grund til at følge Fleertallets Indſtilling. Jeg kan meget godt tænke mig, at ikke ſaa her i Thinget kunne ſynes, at Opfordringen dertil ikke er ſaa meget ſtor efter hele den Maade, hvorpaa denne Sag tidligere har været tagen her — og dette gjælder blandt Andre om mig perſonlig —, men paa ſamme Tid maa det ogſaa erkjendes, at, naar der igjennem et Fællesudvalg ſkal naaes et Maal, ſaa er dette kun gjørligt derved, at der mægles imellem de ſtridende Meninger, at den ene kommer den anden noget imøde, og ſaaledes ſom Alt her har ſtillet ſig, have i alt Fald Landſthingets 7 Delegerede faaet den Overbeviſning, at der ikke vilde kunne være nogen rimelig Udfigt til, at Loven kunde gaae igjennem, naar man ikke forholdt ſig ſaaledes, ſom Fleertallet her har baaret ſig ad. Det er derfor, at jeg ſom henhørende til Fleertallet og paa Fleertallets Vegne indſtiller til det høie Thing, at det vil vedtage det fra Fleertallet foreliggende Endringsforſlag og kun dette, alſaa forkaſte Mindretallets Forſlag.

Krigsminiſteren: Jeg miſtkjender ikke den ſinantſielle Betydning af det Forſlag, ſom Fællesudvalgets Fleertal har forelagt det høie Thing. Den ſinantſielle Betydning i Fredſtid lader ſig angive ved det Tal, ſom den ærede Ordfører har nævnt; Betydningen i Krigſtid lader ſig derimod ikke ſaa let angive. Naar man tænkte ſig, at alle Afdelinger i Krigſtid bleve ſatte paa Cantonnements- eller Feltſod, ſaa vilde den ſinantſielle Betydning deraf ikke være ſaa ſtor, fordi de 2 ſ., der ere tillagte de Menige og Undercorporalerne, da atter vilde blive dem afdragne for Naturlforpleining eller fuld Beſpiisning; men man kan godt tænke ſig, at en Deel af Hæren ogſaa i Krigſtid er paa Garniſonſod, og i dette Tilfælde vilde Meer-